

Zprávy z farnosti

08/2008

Tak jako přechod z jednoho roku do druhého je určitým okamžikem, kdy se lidé zamýšlejí a dělají různá rozhodnutí, chtějí něco změnit, tak také nyní v létě se blížíme k určitému rozhraní. Máme ještě měsíc čas, ale pak začne nový školní rok. Není to jenom změna pro děti, ale v každé rodině to znamená najet opět na jiný styl života. Pro nás ostatní, kterých se to třeba tak nedotýká, to může mít určitou symbolickou hodnotu. Nový začátek, škola života, stále se máme vzdělávat. Ne jenom studovat z knih, ale i přímo ze života. Kolik nových poznatků získáváme každý den. Jen je třeba je správně vyhodnotit a pak zabudovat do nejbližší budoucnosti. Připravme se v tomto měsíci na dobrý start, aby nejen děti, ale také my dospělí jsme přinášeli bohaté ovoce.

Hodně radosti a Božího pokoje přeje

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2008

Na každý měsíc jsou vyhledovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misie. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice. Přípravu textů má na starosti P. František Brázdil, SJ, z olomoucké rezidence.

SRPEN

1. Aby lidé respektovali Boží plán se světem a stále více si uvědomovali velký dar stvoření.
2. Aby odpověď Božího lidu na povolání ke svatosti a misiím byla podpořena důkladným rozlišováním charismat a věrností duchovní a kulturní formaci.
3. Aby si rodiče o prázdninách dokázali najít čas na své děti.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Vlastnila církev svůj majetek?

K obecné otázce, zda církev svůj majetek pouze spravovala a nevlastnila, je třeba přistupovat historicky, protože zde došlo k vývoji. Takový závěr je určitě pravdivý pro středověk, kdy král podle své vůle církevním subjektům majetek věnoval a opět odebíral.

Ještě před občanským zákoníkem z roku 1811 bylo celkem nesporné, že vlastnictví církve je vlastnictvím veřejným.

Pod občanským zákoníkem z roku 1811, který už považoval církev za jednoho z vlastníků, zákonitě docházelo k postupné emancipaci církevního vlastnictví (ze známých důvodů bylo pod státní kontrolou – za dob Marie Terezie a později Josefa II., který zrušil v roce 1781 všechny kláštery, jejich majetek byl vyvlastněn a ze jmění těchto klášterů zřídil zemské náboženské fondy, později sloučené do náboženské matice. Důvodem nebyl prospěch státu, ale naopak péče státu o to, aby se církevní majetek nezmenšoval a nepřestal sloužit kultu. To byl významný krok k tomu, aby vlastnictví církve bylo chápáno jako skutečné vlastnictví. Nový vztah mezi státem a církví byl upraven zákony z roku 1874. Byla zrušena státní kontrola nad církví. Církví bylo povoleno zakládat si nadaci.

Uzákoněním tzv. kostelní konkurence (to je, že všichni obyvatelé farnosti, kteří se hlásili k určitému náboženství, povinně přispívali na náboženské potřeby své farnosti) si mohla obstarávat nové finanční zdroje na výstavbu kostelů, placení zaměstnanců atp.

Ve 20. století se církev stala plnoprávným vlastníkem. Argumentem je i pozemková reforma – zákon číslo 32/1918 Sb. a zákon číslo 215/1919 Sb.

– protože zacházela s církevními majiteli zcela stejně jako s jakýmkoliv jiným soukromým vlastníkem. Samo podrobení církevních nemovitostí pozemkové reformě tedy znamená, že na ně bylo nahlíženo jako na vlastnictví církve (vlastnictví státu, krajů, obcí bylo ze záboru zákonem vyloučeno). Podobně je tomu i v době po zákonu číslo 142/1947 o revizi první pozemkové reformy, kdy církevní majetek podléhal revizi pozemkové reformy, a zákonu číslo 46/1948 o nové pozemkové reformě, kterou byla konfiskována prakticky veškerá zemědělská a lesní půda bez finanční náhrady. Protože tím byla církev úplně zbavena své ekonomické základny a od této chvíle tedy zcela odkázána na státní pomoc, přijal stát zákon číslo 218/1949 Sb. o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností (CNS), který platí s menšími úpravami dodnes. Podle §10 tohoto zákona „tvoří veškeré movité a nemovité jmění a majetková práva CNS, jejich složek a komunit, ústavů, nadací, kostelů, obročí a fondů jejich majetek, jehož zcizení nebo zabavení vyžaduje předchozího souhlasu státní správy“.

K tomu, že CNS vlastnily majetek, je ještě třeba dodat, že ani judikatura nejtotalitnějšího období (tj. 50. let), ani pozdější socialistická judikatura, nikdy nepochybovaly o tom, že církve tzv. církevní majetek vlastní. Názory, že církve majetek nevlastnily, ale jen spravovaly, nemají žádnou oporu v dřívějších právních předpisech ani v soudní judikatuře. Z těch naopak plyne, že církve majetek vlastnily. To, že byly dlouhodobě charakterizovány církevní instituce jako veřejnoprávní korporace, nemá z tohoto hlediska význam. Vždyť nikdo zcela nepochybně existenci majetku státu jen proto, že stát je subjektem veřejného práva.

Irena Sargánková, Tiskové středisko České biskupské konference 2008

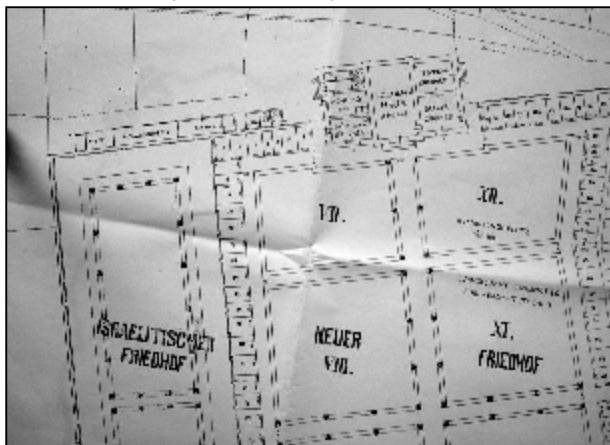

Z naší a našich farností...

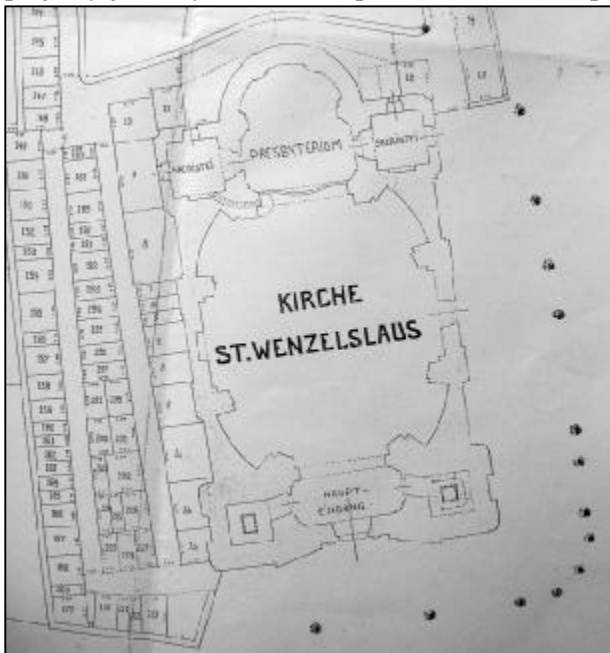
Máte tušení, co vše zahrnuje naše farnost, kam až sahá? Jaké starosti má se správou církevních objektů, v jakém stavu se nacházejí? Jak postupují případné opravy, co brání jejich dokončení?

Pokud ne a budete se chtít něco dovědět, třeba proto, abyste mohli nabídnout svou pomoc, nezapomeňte si přečíst články a prohlédnout obrázky, které se týkají právě toho, jak si na tom „stojíme“. Pomoci lze různými způsoby. Např. darem, brigádou, dobrou radou, doporučením, dobovými obrázky, modlitbou...

Dnes zde uvedu zajímavé obrázky, které se vztahují ke kostelu sv. Václava v Rozbělesích, což by měl být vlastně hlavní kostel naší farnosti. Zatím to vypadá, že tomu asi dlouho nebude, bude-li vůbec někdy... Tento kostel se v komunistickém období ocitl v areálu děčínských Kovohutí, dnes nesoucí název ALCAN. Sám kostel sloužil po léta jako sklad forem bývalé

mohl tušit, jak to na břehu Labe v obci Rozbělesy nakonec dopadne. Očividně souboj kultury a průmyslu to kultura prohrála. Rozrůstající se provozy Kovohutí po válce postupně ukrajovaly kousek po kousku až do nedávných dnů. Zmizel tedy nejen hřbitov, ale jako poslední ustoupila i škola a vznikly výrobní haly nové lisovny. Kostel byl „obklíčen“ továrnou až k samotným obvodovým zdím a ztratil tak vlastně možnost sloužit k účelu, pro který byl vystavěn. A nejen to, nepodařilo se zatím najít ani žádné jiné vhodné využití pro tento stavebně ojedinělý kostel. A tak přesto, že různé projekty již stály „hromadu“ peněz, došlo zatím pouze k ne zcela kvalitnímu

děčínské čokoládovny Diana. U kostela byl velký hřbitov, který nebyl bez zajímavosti. Byli zde pochováváni nebožtíci různých konfesí, což nebylo zdaleka obvyklé.

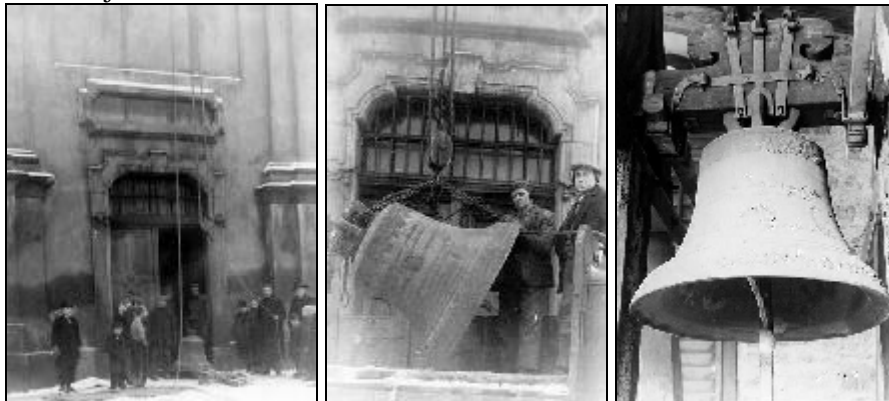
Kdo asi v době vznikajícího hospodářského zázraku malé obce Podmokly na přelomu 19. a 20. století mohlo zastřešení a později ke zdařilejšímu osazení oken. Je to tragicky málo...

Přitom před válkou se kostel opravoval a ještě žijí pamětníci, co jej pamatují jako funkční a procházeli se i po tamním hřbitově. Bohužel žijí i jiní pamětníci, kteří si pamatují jak při „likvidaci“ hřbitova se hrál fotbal s lidskými lebkami...

Pro ilustraci dnes uvádím několik fotografií z roku 1935, které se mi dostaly do ru-

ky. Rád je zde uvádím a zároveň se ptám: není mezi čtenáři někdo, kdo má podobné fotografie, či by mohl k obrázkům něco říci? Nestyďte se, pokud to neřeknete vy, nemusíme se již nikdy některých věcí vůbec dopátrat. A to by byla myslím dost škoda!

Tedy zavzpomínejte, podívejte se doma třeba na půdu, kde možná odpočívají důležité informace... Pokud něco takového najdete a zapůjčíte mi to, zveřejním to velmi rád ve zpravodaji i pro ostatní. Děkuji za každý příspěvek a ne jen k Rozbělesům!

R. S.

Sv. Pavel v naší diecézi

Pohledem do katalogu litoměřické diecéze lze zjistit, že se v naší diecézi nachází 29 kostelů a kaplí zasvěcených sv. Petru a Pavlovi, a také 2 kaple zasvěcené sv. Janu a Pavlovi. Řada poutníků jistě v tomto roce navštíví Řím a jeho slavnou baziliku sv. Pavla Za hradbami. Někomu se možná podaří navštívit všechny naše diecézní sakrální prostory a získat milosti, které jsou s nimi spojené. Pro přehled tedy uvádíme jejich výčet:

➤ **sv. Jana a Pavla**

Božíkov - kaple Podlešín - kaple

➤ **sv. Petra a Pavla**

Bílina	- farní kostel	Jeníkov	- farní kostel
Bezno	- farní kostel	Křemýž	- farní kostel
Březno u Chomutova	- farní kostel	Levonic	- kaple
Doksany	- filiální kostel	Lindava	- farní kostel
Dubany	- filiální kostel	Ludvíkov	- filiální kostel
Fojtovice	- kaple	Mělník	- farní kostel
Horní Prysk	- farní kostel	Mimoň	- farní kostel
Chcebuz	- farní kostel	Osek	- farní kostel

Děčín - Podmokly

Podbořany	- farní kostel	Varnsdorf	- farní kostel
Růžová	- farní kostel	Volfartice	- farní kostel
Semily	- farní kostel	Volyně	- filiální kostel
Soběnice	- filiální kostel	Želkovice	- filiální kostel
Sutom	- farní kostel	Žežice	- farní kostel
Tanvald	- farní kostel	Žitenice	- farní kostel
Úštěk	- farní kostel		

převzato z diecézního časopisu Zdislava

Na pár hodin do divočiny

Tak to jsem tedy značně přehnal... pokud absolvujete podobný minivýlet, poznáte sami, ale poznáte také to, že pro příjemné prožití svého volného času a načerpání nových sil nepotřebujete vynakládat tisíce za rekreaci. Máme zde výhodu, že okolo nás je tolik zajímavostí na dosah rudy a vsadil bych se, že mnozí o nich nemají ani tušení. Tak třeba:

Znělcové lomy

Pokud pojedete např. na kole nekonečnou obcí Valkeřice a bude na vás několika kilometrové stoupání již moc, můžete v horní části obce odbočit

doprava na polní cestu, kde se po několika stovkách metrů ocitnete v zalesněné oblasti bývalých znělcových lomů, z nichž některé jsou zatopené. Pokud byste chtěli toto území prozkoumat a pozorovat tamní faunu a floru, máte možnost zde strávit kolik hodin.

My zde tak dlouho nebyli, ani jsme se nestačili vykoupat, jen jsme se najedli sladkých lesních jahod a spolu s pasažéry terénního automobilu značky Honda pozorovali výhledy do kraje. My zase odešli po svých, „američani“ jak jinak v sedě ve svém „tanku“, aby si oni i jejich ratolesti neuchodili nožičky...

Kohout

Tedy nevíme, kde je Slepice, ale kde se nachází Kohout, tak to již víme! To pokud pojedete pro změnu z kopce již zmiňovanými Valkeřicemi, budete míjet po levé straně velkou faru, kterou nový majitel začal zatím zdárně renovovat a nad níž stával veliký kostel, oběť některých děčínských ko-

munistů, tak již brzo máte možnost se zastavit u poštovního úřadu, či jak se místně říká u bytovek a dát se cestou za bytovkami vzhůru za poznáním.

Vstoupíte-li do lesa, tak se dáte po cestě doleva rovně vzhůru. Tedy ani doprava dolů, ani rovně... Překonáte se a po nějakých odhaduji 400 metrech stanete na „hřebínku“ Kouhouta. Uvidíte blízký výhled na polorozpadlou rozhlednu a pokud nebudete s výletem moc otálet, možná se ještě nejen sama nerozpadne, ale unese i vás. Mě tedy unesla a mohl jsem se kochat výhledem do korun okolních stromů a na východ v úhlu asi tak 3° mohl pozorovat i Ještěd, který byl vidět i pod lesem :-D. Ale můžeme říci: Byli jsme na Kohoutu, v nefalšované divočině, kde se mně nejvíce vybavil prales v povodí Amazonky...

R. S.

Javory 5. 7. 2008

Pouti se letos účastnila opět řádka lidí, z blízka i daleka, kteří pobožnost

prožili pod pevnými trámy, které drží prozatímně zakrytou střechu na kostelíku. Bylo vidět, že záchrana byla provedena „za 5 minut 12“, ale pokud se nebude pokračovat, tak zub času stejně udělá své.

Při promluvě P. Františka Jiráska bylo slyšet, že zájem o obnovu by se měl týkat nás všech, především pak lidí, kteří zde bydlí. Ti by měli mít největší zájem zachovat pro budoucí generace jednu z mála kulturních památek své obce. A na setkání zájem byl opravdu vidět.

Až se sejdeme za rok, dá-li Pán Bůh, budeme moci porovnat, kolik se změnilo a účtovat, jak jsme my k tomu přispěli...

R. S.

Sněžník 19. 7. 2008

Poutní bohoslužba byla pod lipami před zavřeným kostelíkem, který je v soukromých rukou. Začalo se, jak bylo možné pozorovat, a asi na delší dobu i skončilo s opravami.

Následovalo procesí k loni obnovené kapliče. Mnozí si sem udělali pěší pouť z Jílového a zpět, někteří dokonce až z Děčína!

R. S.

Jalůvčí 20. 7. 2008

Opět po nějaké době jsme se sešli, zazpívali, pomodlili a najedli borůvek u „obrázku“ nad Jalůvčím. Byla nás hezká partička v různých věkových kategoriích. Bylo fajn...

R. S.

První prázdninový výlet

Při ohláškách v neděli 20. července 2008 jsme se dozvěděli, že se koná výlet z Maxiček do Dolního Žlebu.

Bylo to zřejmě naplánováno narychlo. Bohužel, nedalo se to dát do minulých ZzF, ale ono se to neobjevilo ani ve farní poště, ani v informační

konferenci... Možná i proto tato akce nebyla ke škodě farníků oznámena ve farnosti Děčín I. Škoda je to myslím hlavně proto, že podobných iniciativ lidí není mnoho a podobné „přehmaty“ berou pochopitelně lidem chuť něco vůbec dělat.

Přestože byl realizován systém, jsou stále problémy s komunikací mezi farnostmi. On systém není k ničemu, když ho někdo nenaplnuje a pokud z něj nečerpá. Dívám se na to z povzdálí a sleduji výtky lidí, jak se neohlašují různé akce tu a onde. Konkrétně ty naše se většinou nedozví farníci „na druhé straně“ a k nám se „na oplátku“ nedostanou ty „jejich“. Tak nevím, kdyby se někdo postavil na jeden břeh Labe a zavolal to na druhou stranu, asi by to fungovalo lépe. Zvláště, když

můžeme letos opět suchou nohou až do půlky řeky.

Je mi záhadou, že se najdou lidé, co usilují o sjednocování děčínských farností a na druhou stranu existuje „fluidum“, které pracuje celkem úspěšně na izolaci obou farností. Kdo tomu rozumí, necht' se ozve a pomůže pročitit informační pramen.

R. S.

Sám si navarám, sám si sním?

Pokud se vám bude zdát, že se zde opakoval stále stejný podpis pod články, tak se nepletete. Nikdo se zatím neodhodlal něco, třeba jen krátkého, hezkého poslat.

Nějak mi toho bylo líto, a tak jsem se pokusil malinko sám. Možná to ne každý „skousne“ bez poznámeek, ale má možnost také něco napsat, že?

Pošlete tedy raději do příštího (a dalších) čísla svůj příspěvek.

R. S.

- Vypráví jeden kovboj: „Když jsme bývali spolu, řekl jsem Jimovi, aby si každé ráno obul čisté ponožky.“ „A poslouchal tě?“ ptá se Sam. „Jo, poslouchal. Ale po týdně si už nemohl nazout boty.“
- „Tati, náš kanárek zmizel!“ „To je zvláštní, vždyť před chvílí, když jsem čistil klec vysavačem, tam ještě byl!“
- *ze školy:* „Některé indiánské kmeny dodnes chodí oblečeny donaha.“

Okénko do knihovny

autor: Tomáš Halík
název: Vzdáleným nablízku
z obsahu: ze III. kapitoly

Daleko od všech sluncí

Zažil jsem v poměrně nedávných dějinách své vlasti doby, kdy bylo náboženství a církev prakticky vymýceno z veřejného života. Státní ateismus, civitas terrena, „secular city“ se zdály triumfovat. Až na práh své dospělosti jsem se prakticky nesetkal s živou církví. Tušil jsem, že se ještě „cosi odehrává“ v některých kostelích, že všechny nejsou jen muzei, že ještě někde cosi přežívá ze světa věřících, světa včerejšků, ale netušil jsem, že by to někdy mohlo mít co společného s mým světem a mým životem. Ale právě v tom prostředí, v té době, ve světě „bez obrazů“ se zrodila moje víra.

Dobře si pamatuji na chvíli, kdy jsem jako osmnáctiletý romantik s dosud rozečtenou Biblií (neměl jsem tenkrát nikoho, kdo by mi řekl, že je hloupost číst Biblii jako román „od začátku do konce“) putoval k jednomu kostelu – rozbořenému, s rozpadlou střechou, jako bylo tenkrát mnoho kostelů v českém pohraničí –, abych si vnitřně ujasnil, zda v Boha věřím, nebo ne. Ano, ten polorozbořený kostel – kostel zcela bez obrazů – byl obrazem církve té doby v naší zemi; a i tento kostel, kostel dokonce bez oltáře, byl místem, kde k hledajícímu mohl mluvit Bůh.

Jistě, myšlenky, které mne tenkrát přivedly k víře, nepadaly bezprostředně z nebe. Byla tu Bible, předávaná z generace na generaci. Byly tu knížky, které napsali křesťané, byly tu stopy víry v hudbě, architektuře, malířství – které jsem ovšem až potom mohl postupně dešifrovat jako „znaky víry“ –; byli tu lidé, kteří „sice do kostela nechodili“, ale přece jen „co-si“ bylo přítomno v jejich smýšlení a jednání, v jejich paměti či podvědomí. Když „přeskočila jiskra“, začalo se mi postupně vyjasňovat, že toho z křesťanství všude okolo nás stále ještě mnoho zbylo.

Sotva jsem začal být zvědavý a vyhlížejší ze svého úkrytu v koruně stromu, šel Ježíš okolo – a přicházel v mnoha podobách trpělivě stále znovu, až jsem konečně dost zřetelně uslyšel a porozuměl, že volá mé jméno.

Samozřejmě, že tu však musela být církev, abychom já a mnozí jiní mohli různým způsobem „náhodou“ narazit na poklad ukrytý v poli. Musela tu být po všechna staletí, musela tu i v dobách pronásledování přežít – ať už za cenu kompromisů na samém okraji veřejnosti, anebo za cenu velkého rizika a někdy i mučednictví v podzemí. I má cesta od „intelektuální konverze“ pak vedla ke křesťanům, a mnozí, jejichž konverze byla ještě mnohem dramatičtější a přicházeli z ještě mnohem větší distance, museli jako Šavel/Pavel dokončit svou cestu do Damašku a objevit tam křesťany, ne už

s odporem či nepřátelskými úmysly, nýbrž s ochotou poučit se a s touhou po přijetí.

Nepodceňuji tedy církve, i když se má vlastní konverze udála spíše za jejími viditelnými zdmi než uprostřed „domácích víry“. Křesťanská víra má nepochybně svou legitimní církevní dimenzi, není ryze soukromou záležitostí. Avšak nehodlám každý rozhovor o víře převést na téma církve, a už vůbec ne na klevetění o církevních aférách či spekulacích o církevní politice, ba ani na vize o „budoucnosti církve“. Vidím-li leckde církve v úpadku – v tom či onom smyslu –, neděsím se. Leccos jsem přece už sám viděl a křesťané toho během dvaceti století viděli a zažili mnohem víc.

Neděsím se děr ve střeše církve po těch či oněch bouřích. Pamatuji se, že jsem právě těmi zejícími otvory poprvé zahlédl Boží tvář.

M. J.

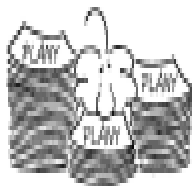
Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 8:00 do 9:00 a po mši svaté do 11:00-11:30** (K. Macoun).

Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva ze 7. zasedání Farní rady ze dne 13. července 2008

Program jednání:

- **Farní rada byla přesunuta na srpen...**
 - ☞ Nejednalo se - užíváme si prázdnin, dovolených, deště, občas i sluníčka... Totéž přejeme i ostatním farníkům :-D

„sepsal“ R. S.

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 10. srpna 2008 v 18:45 (po večerní mši svaté). Na její členy se můžete stále obracet s vašimi podněty a připomínkami! Pište, volejte, mluvte, nabízejte svou pomoc, ...

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Martin Kolář	místopředseda
Zuzana Bumbová	zapisovatelka
Jindřich Macoun	člen
Jiří Málek	člen
Rudolf Sticha	člen
Miloš Vavříčka	člen

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2008	3. srpna	7. září
5. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	2. listopadu	7. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	13:00	14:42	16:44	Dolní Žleb	14:09	15:00	17:02	18:09
Čertova Voda	13:10	14:52	16:54	Čertova Voda	14:15	15:05	17:07	18:15
Dolní Žleb	13:15	14:57	16:59	Děčín hl. nádr.	14:24	15:15	17:17	18:24

Odpočinku čest!

Pojďte stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte, praví Ježíš. (Mk 6,31)

Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím, praví Ježíš. (Mt 11,28)

Pokud práce není vyvážena odpočinkem, působí na nás negativně. Práce většinu lidí naplňuje uspokojením. Pokud ale není vyvážena účinným odpočinkem, působí na člověka negativně. Přirozeným důsledkem činnosti je únava. Je to jakýsi poplašný signál potřeby odpočinku. Únava také způsobuje pokles výkonnosti a pozornosti.

Umělé odstraňování pocitu únavy se dlouhodobě nevyplácí

Na únavu reagují lidé různě. Buď příliš brzy (práci pak za ně musí udělat někdo jiný), anebo pracují, dokud jim síly stačí, a pokoušejí se zahánět pocit únavy kávou nebo různými chemickými povzbuzujícími prostředky. Umělé odstraňování pocitu únavy se ale dlouhodobě nevyplácí, není-li organismu alespoň dodatečně poskytnut potřebný odpočinek.

Odpočívát lze dvojím způsobem pasivně a aktivně

Odpočívát lze dvojím způsobem: pasivně a aktivně. Při pasivním odpočinku ustáváme od veškeré činnosti a ničím se nezabýváme. Aktivní odpočinek spočívá ve vystřídání aktivity, která nás unavila, aktivitou jiného druhu. Organismus není při práci zpravidla zatěžován rovnoměrně. Lidé, kteří pracují tělesně, by se měli věnovat v době odpočinku spíše duševní činnosti. Lidé pracující duševně naproti tomu aktivitám tělesným. Aktivní odpočinek je nejen efektivnější než odpočinek pasivní, pokud jde o obnovení práce-

schopnosti, ale přispívá i k všestrannějšímu rozvoji osobnosti. Pasivní odpočinek má tvořit jen menší část doby pro odpočinek vyhrazené.

Odpočinku čest!

Spousta lidí umí pracovat, ale neumí odpočívat.

V první řadě je potřeba pochopit, že odpočinek není nicnedělání. Lenošení je něco zcela jiného. Spousta lidí umí pracovat, ale neumí odpočívat. Není pravda, že lidé dnes nemají dostatek volného času. Jenom si nedovedou zorganizovat práci tak, aby jim volný čas vybyl. Mnohdy se jedná o chorobný stav, o workholismus, což je návyk na práci, podobně jako bývá návyk na alkohol. A tak jako alkoholik, když nepije, má abstinenční příznaky, tak workholik, když chvilku nepracuje, začne být neklidný, nervózní, roztěkaný. Říká si: „Já nic nedělám, jen sedím, měl bych už zase něco dělat, to je jinak hrozná ztráta času...“ Odpočinek je ale také činnost. Odpočívám-li, konám odpočinek - a on mne uschopňuje k další práci. Pro někoho je tak potřeba si osvojit pojem „dělat odpočinek“.

I odpočinek má svůj čas

Všechno má svůj čas. V každé chvíli je čas pro něco. A ne pro nic jiného. Pracovat v době modlitby je stejný nesmysl, jako v době, kdy má člověk obchodní jednání, zpívat ke chvále Boží. Každý všední den má svůj čas s Bohem i svůj čas pro práci i svůj čas pro odpočinek. Stejně tak i každý týden, měsíc a rok...

Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas: Je čas rození i čas umírání, čas sázet i čas trhat; je čas plakat i čas smát se, čas truchlit i čas poskakovat; je čas objímat i čas objímání zanechat. Je čas hledat i čas ztrácet, čas opatrovat i čas odhazovat; čas mlčet i čas mluvit; je čas milovat i čas nenávidět, čas boje i čas pokoje. Bůh všechno učinil krásně a v pravý čas, lidem dal do srdce i touhu po věčnosti. (srov. Kaz 3,1-11)

Zpracováno podle knihy Jak žít s neurózou, kterou vydalo nakladatelství Portál a podle knihy Do výšky volím pád, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství

Biblický koutek

17. část

Prorok. Jedná se o člověka, který mluví a jedná v Hospodinově jménu. Často ohlašuje tresty, především když Izrael upadl do modloslužby. Vyzývá také k naději a důvěře v Hospodinova zaslíbení. Prorok nejen zvěstuje budoucnost, ale také pomáhá k lepšímu prožití přítomného okamžiku.

Olej pomazání. Blahodárné vlastnosti oleje byly známy již odnepaměti. Olej byl symbolem síly a Božího požehnání. Izraelský král byl ustanoven

Sčítání - Podmokly

pomazáním olejem na hlavě. Slovo „Mesiáš“ znamená „Hospodinův pomazaný“ a na prvním místě se vztahuje na krále. Později se jím odkazovalo přímo na „očekávaného osvoboditele“ Izraelců.

Jesse, betlémský pastýř. Betlém je vesnice vzdálená asi 8 km od Jeruzaléma. Obyvatelé se tam živilí pastevectvím, tak jako Jesse, Davidův otec. Prorok Izaiáš (11, 1) říká, že Mesiáš má vzejít z „výhonku kmene Jesse“, aby ukázal, že to bude Davidův potomek. Ježíš se narodil právě v Betlémě.

(pokračování příště)

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2008	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	8 243 Kč	1 470 Kč	2 475 Kč	Na církevní školy
Únor	9 575 Kč	2 108 Kč	5 700 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	12 748 Kč	2 303 Kč	2 700 Kč	Na uprchlíky
			1 705 Kč	Na Svatou zemi
Duben	7 992 Kč	2 122 Kč	3 200 Kč	Na bohoslovce
Květen	8 194 Kč	1 790 Kč	3 500 Kč	Na záchranu kostelů
Červen	7 394 Kč	1 779 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
			0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	54 146 Kč	11 572 Kč	19 280 Kč	

R. S.

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S. & spol.

☞ **Výlet II** - V pátek 28. srpna 2008 vás zveme na druhý prázdninový vý-

let. Sraz v 8:40 na autobusovém nádraží - cílová stanice Janov. Výletním tempem vyrazíme z Janova, dorazíme do Hřenska, kde si můžeme dát nanuky. Z Hřenska autobusem pojedeme do Děčína (pravděpodobně ve 13:29, v DC tedy budeme ve 13:49).

Co je dobré si vzít s sebou: svačinu a pití dle uvážení, peníze na autobus, vlak (v obou variantách pro jistotu 50 Kč). Další pomůcky podle vaší fantazie (kompas, buzolu, movitější GPS, švihadlo...).

Náčelníci: Eva Vopatová, Andrea Musilová a možná další...

☛ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky! A nebylo by od věci i pomoci je tvořit...

Jsem odzbrojen

Patriarcha Athenagoras

Je třeba vést tu nejtvrďší válku, kterou je válka proti sebe sama. Je třeba dojít až k odzbrojení se.

Vedl jsem tuto válku několik let, byla strašná. Ale jsem odzbrojen. Nemám již z ničeho strach, neboť láska zahání strach.

Jsem odzbrojen z vůle mít pravdu, ospravedlňovat se tím, že diskvalifikuji druhé.

Již nejsem neustále ve střehu, závistivě připoutaný ke svým bohatstvím. Přijímám a dělím se. Nezakládám si na svých myšlenkách, na svých plánech. Jestliže jsou mi předkládány jiné lepší nebo spíše ne, ne lepší, ale dobré, přijímám je bez pocitu lítosti. Vzdal jsem se porovnávání se.

To, co je dobré, pravdivé, skutečné, je pro mě vždy lepší. Proto tedy již nemám strach. Když odložíme zbroj, jestliže se vzdáme sami sebe, jestliže se otevřeme pro Boha-Člověka, který tvoří všechny věci nové, tehdy On smazává špatnou minulost a dává nový čas, ve kterém je vše možné.

Slavnosti a svátky

6. 8. Svátek Proměnění Páně
9. 8. Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
15. 8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Výroční dny biskupů

- LITURGIE**
8.	8. Mons. Duka	svátek
15.	8. Mons. Lobkowicz	kněžské svěcení (1972)

Sčítání - Podmoky

20. 8. Mons. Cikrle narození (1946)
27. 8. Mons. Koukl biskupské svěcení (1989)
29. 8. Mons. Graubner narození (1948) - 60. výročí
31. 8. Mons. Lobkowicz převzetí diecéze (1996)

Setkávání

- ◆ 1. neděle od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle ob měsíc od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek od 15:00 do 15:45 na faře - nácvik scholy
- ◆ každý lichý čtvrtek od 17:45 do 18:30 - katechismus
- ◆ každý sudý čtvrtek od 17:45 do 18:30 - hledání stop
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	08:00		
Úterý		17:00	
Středa	08:00		
Čtvrtek		17:00	
Pátek		17:00	
Sobota		17:00	Bynov ^{*/}

*/ Přes letní období (květen - září) jsou mše svaté v **liché týdny v kostele**, v **sudé týdny v pečovatelském domově, vždy od 17:00**

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové **Neděle** **10:45** Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 31. 08. 2008, před 1. nedělí v září ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)